

med Hensyn til hans Velvillie overfor Realiteten i det Ændringsforslag, jeg stillede ved 2den Behandling. Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte sig lidt mere svævende i Dag end ved 2den Behandling. Med Formandens Tilladelse maa jeg maaske citere den Udtalelse af det ærede Medlem, hvortil jeg henholder mig; den findes Spalte 3027 og lyder saaledes: „Vi have forandret det ved et Pennestrøg paa Finansloven, og det samme kunne vi ogsaa gøre her, hvis Regering og Rigsdag mene, at det er heldigt, at vi stryge ogsaa det, som det ærede Medlem vil have strøget. Naar Situationen er saaledes, tilleder jeg mig paa mit Partis Vegne at fraraade, at vi udsætte Loven for at komme op i Landstinget igen.“ Af denne Udtalelse maa jeg forstaa, at det ærede Medlem er velvillig stemt for, at Spørgsmaalet tages op paa Finansloven, og jeg kan ogsaa af de Udtalelser, jeg hørte nu af det ærede Medlem, hvor svævende de end vare, forstaa, at det ærede Medlem, omend han ikke selv vil stille nogen Ændring, dog vil give et Ændringsforslag paa Finansloven i den Retning sin Tilslutning. Det er al Ære værd. Men jeg synes, at naar det ærede Medlem taler som Repræsentant for Flertallet, var det værdifuldt, han tog Spørgsmaalet op paa egen Haand, eller i Forening med andre, dersom han ønsker Tilslutning fra anden Side. Tilslutning fra vor Side skal det ærede Medlem ikke savne i denne Sag. Men da jeg ved, at det ærede Medlem er knyttet til Privatbanerne og har lige saa varm Interesse for dem som jeg, hvilket han har vist ved sine Udtalelser i Dag og sin Henviisning til den Skrivelse, der er fremsendt af Privatbanernes Bestyrelse, venter jeg derfor, at der vil blive fremsat Forslag ved Finanslovens 3die Behandling og haaber, at det ærede Medlem i Tilslutning til de Udtalelser, han har fremsat ogsaa i Dag, vil være med til at stille Forslag i den Retning. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at vente, saaledes som den højtærede Minister synes at mene, til vi faa en Indstilling om yderligere Anlæg af Baner fra den Kommission, der er nedsat til Drøftelse af hele dette Forhold. Det forekommer mig, at der, som Sagen nu er ordnet, idet Staten overtager Udgifterne ved de kongelige Kommissariater, ingen Anledning er til at sige til de Egne, der nu anlægge Privatbaner, at de skulle betale det Bidrag til de kongelige Kommissarier, som de efter Loven fremdeles skulle betale, ind i Statskassen. Statskassen er dog ikke saa

fattig, at den behøver at gøre en saadan Forskel paa de forskellige Egne, og jeg finder det uberettiget, hvis Staten fastholder det Krav, at de Egne, som nu ere i Færd med at anlægge Baner, skulle betale Bidrag til de kongelige Kommissariers Udgifter; thi Statskassen kan saa godt undvære dette Beløb, derimod har det Betydning for de Egne, der med store Anstregelser have maattet skaffe en betydelig Kapital for overhovedet at kunne tilvejebringe Anlæg af Privatbaner.

Jens Busk: Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har oplæst mine Udtalelser fra 2den Behandling. Dem staar jeg fuldt ud ved, hverken mere eller mindre. Og jeg tror ogsaa, at de passe godt med mine Udtalelser her i Dag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 80 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Skattelempelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2725).

Sagen sattes under Forhandling.

Kr. Pedersen: Da Skattelovene bleve vedtagne, var man fra forskellig Side straks enig om, at der var adskilligt at rette ved dem. Det kunde neppe undgaas, at der blev bemærket større eller mindre Fejl, og man var ogsaa villig til at rette saadanne. Ogsaa den daværende Finansminister udtalte sig i den Retning, og efter at man nu i 1904 har lagt den første kommunale Ligning, har der rundt om i Landet lydt forskellige Klager og er kommet forskellig Misfornøjelse til Orde. Spørgsmaalet bliver da, hvor Grunden til disse Fejl ligger. Den kan jo ligge forskellige Steder, f. Eks. hos Ligningsmyndighederne eller i Selvangivelserne og maaske begge Steder, maaske ogsaa i Loven. At Ligningsmyndighederne have begaaet ret væsentlige Fejl paa forskellige